

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 29. Nestorii Sermones ultimi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](#)

re licet, Nestorium hanc epistolam mi- Sæculum V.
fisse unacum illa Imperatoris, qua Con- A.C. 430.
cilium œcumenicum convocabatur.

§. XXIX.

Nestorii Sermones ultimi.

Interim, cum quatuor Episcopi, a Conci-
lio Alexandrino Legati, Constantino-
polim pervenissent, die Dominica in Eccle-
siam Cathedralem se contulerunt, tempo-
re, quo officium celebrabatur, toto Cle-
ro, & ferme omnibus, qui illustrissimi di-
cebantur, præsentibus. Hæc Dominica
erat dies trigesima Novembris ejusdem
 anni 430. Nestorio epistolas S. Cyrilli, *Conc. Ephes.*
& S. Cœlestini tradiderunt; accepit ipse, *Ad. I. p. 503.*
dicens, sequenti die in domum suam ad
se venirent; ipsis vero venientibus clau-
fas fores objecit, nec ullum dedit respon-
sum. Elapsis diebus sex, octavo Idus *ap. Meret.*
Dec. id est, sexta hujus mensis, quæ erat *Garn. Serm.*
dies Sabbati, Nestorius in Ecclesia Sermo- *12. v. not.*
nem pronuntiavit, qui *Baluz. pag.*
Doctrinæ ejus *422.*
compendium dici possit. In S. Cyrrillum
vehementissime invehitur, quem non no-
minat, sed voce Ægyptii satis designat.
Ipsum ad certamen provocat, & incusat,
quod se sagittis aureis impetat; vult di-
cere, quod pecunia accusatores coemat;
sed hujus ipsius criminis Nestorius argue-
batur, memorat inimicitias inter Episco-
pos Alexandriæ, & Antiochenos, jam a *Libell. Basil.*
Hist. Eccles. Tom. VI. F n. 4.
supe-

Sæculum V. superioribus annis gliscentes, nempe con-
 A.C. 430. tra Meletium, & Flavianum, & contra S.
 Chrysostomum, ex eadem Ecclesia assum-
 ptum, ut fidem adstrueret, præsentem
 contentionem ex invidia duarum istarum
 Cathedrarum ortum trahere. Conque-
 ritur, in judicium se vocari, ob unam vo-
 culam: *Theotocos*. Quam concedere si-
 simulat, sed additis malignis explicatio-
 nibus. Negat se docere errores Pauli
 Samosateni, & Photini, quos refert, &
 sollicite distinguit. Tandem, vocem *Chi-*
ristocos adhibendam, suadet, tanquam
 unicum tollendis erroribus remedium.

Alterum quoque sermonem dixit se
 ap. Merc. quenti die, quæ erat Dominica, ubi cla-
 Serm. 13. re eloquitur, Virginem esse Matrem Dei
 & Matrem Hominis, at semper periculo-
 sum esse afferit, uti voce: *Theotocos*.
 His sermonibus satisfactum putabat duo-
 rum Conciliorum, Romani, & Alexandri-
 ni epistolis, quas Legati Ægyptii haud
 dubie in lucem ediderant. Cum vero
 nullo scripto magis premeretur Nesto-
 rijs, quam duodecim S. Cyrilli anathe-
 matismis, ea, editis sua ex parte aliis duo-
 decim anathematismis, oppugnare ag-
 gressus est.

Joannem Antiochenum quoque, ac-
 cepto ultimæ epistolæ S. Cyrilli ad Ne-
 liberat. brevic. c. 4. storium exemplo, ejus duodecim Anatha-
 mata offenderunt; nam credebat, eum,
 cum

cum se voluisset opponere Nestorio, in Sæculum V.
 alterum extreum incidisse, & in erro- A.C. 430.
 rem Appollinaris lapsus. Igitur duobus *Cyril. præf.*
 suæ Provinciæ Episcopis, qui cœteris do-to. 4. p.766.
 Etiores habebantur, Andreæ Samosateno,
 & Theodoreto Cyrensi mandavit, ut editis
 libris responderent. Hi morem gesse-
 runt; Andreas librum scripsit nomine
 Orientalium, qui illum in quodam Con-
 cilio approbaverunt. Theodoreetus scri-
 pto suum Nomen præfixit, quod acerbio-
 re calamo, quam Andreas, composuerat;
 id prius in Phœniciam, vicinasque Regio-
 nes vulgatum, Constantinopolim misit,
 unde illud Evoirius Episcopus Ptolemai-
 de in Pentapholi S. Cyrillo submisit. An-
 dreas, & Theodoreetus ambo ante Conci-
 lium Ephesinum scripserunt.

§. XXX.

Theodoreti initia.

Theodoreetus, in hac Controversia cele- *Theod. Phi-*
berrimus, natus erat Antiochiæ circa loth. c. 3.
 annum 387. nobilibus, opulentis, & piis
 Parentibus. Mater ejus devotissima,
 postquam annos tredecim in sterili vixi-
 set conjugio, hunc filium per preces,
 celeberrimi Solitarii, Macedonii Crito-
 phagi obtinuit. Inde nomen ei Theodore-
 tus, id est, a Deo datus, impositum. Sæ-
 pe infanti S. Petrus ex Galatia, & S.
 Aphraates Benedictionem impertiti sunt,

F 2

eumque